

הט (פתח תקווה) 19982-08-25 - גאנם שאדי נ' אלון קפלן

ה"ט (פתח-תקווה) 19982-08-25 - גאנם שאדי, עו"ד נ' אלון קפלן, עו"ד ואח'שלו פתח-תקווה

ה"ט (פתח-תקווה) 19982-08-25

ה"ט (פתח-תקווה) 19984-08-25

גאנם שאדי, עו"ד

נ ג ד

1. אלון קפלן, עו"ד

2. לירן עומר, עו"ד

בית משפט השלום בפתח-תקווה

[21.08.2025]

כבוד השופטת בכירה רחל קרלינסקי

החלטה

1. לפני בקשה למניעת הטרדה מאיימת שהוגשה ע"י המבקש כנגד המשיבים בהתבסס על טענות לביצוע הטרדות חוזרות על ידם או ע"י מי מטעמם, לרבות נקיטה באיומים ופגיעה בפרטיות הפוגעת בשלוות חייו של המבקש.

רקע

2. המבקש מנהל תביעה כנגד חברת החשמל שהמשיבים משמשים כיועציה המשפטיים, בין היתר על רקע מחלוקת בנוגע לאי תשלום חשבונות חשמל וניתוק המבקש מהרשת.

3. לטענת המבקש המשיבים נקטו בפעולות מטרידות כנגדו במטרה להתנכל לו באופן אישי בכמה דרכים כדלקמן:

א. המשיבים פגעו בפרטיותו עת פעלו לאתר פרטים אישיים ומוגנים אודותיו בלשכת עורכי הדין ובמאגרי מידע.

ב. המשיבים שלחו מי מטעמם לצלם את ביתו.

ג. המשיבים יזמו שיחה עם באת כוחו וניסו להניעה מלייצגו על רקע שייכותו למגזר.

ד. המשיבים שלחו הודעות מאיימות במסרונים.

לטענת המבקש כל המעשים הנ"ל נעשו מחוץ להליך המשפטי שבין הצדדים ובגינם המבקש הגיש תלונה למשטרת ישראל וללשכת עורכי הדין.

4. הואיל ולא ניתן צו במעמד צד אחד, הבקשה נקבעה לדיון ועוד טרם קיומו, הוגשה תגובת המשיבים בכתב.

במסגרת תגובה זו נטען כי לא התקיימו התנאים למתן צו כנגדם ולגופה של הבקשה הכחישו המשיבים כל קשר לכל אחת מטענות המבקש, טענו כי כלל לא התקרבו לביתו או ניהלו שיחות ואיומים המיוחסים להם וכי הבקשה הוגשה בחוסר תום לב ומטרתה להפעיל לחץ פסול על חברת החשמל ועובדיה.

באופן פרטני טען כל אחד מהמשיבים כי אין ולא היה להם כל קשר למעשים המיוחסים להם, כך גם לא היה יסוד לייחס להם התכתבות שצורפה לבקשה אשר לא נעשתה מטלפון נייד השייך להם ואין להם כל ידיעה באשר לגורם האוחז או הבעלים של המכשיר הסלולארי ממנו נשלחו המסרונים אליהם הפנה המבקש. לשיטתם המבקש מנהל "מסע צלב" כנגד עובדי חברת החשמל במטרה לפגוע בהם ולהתישם.

יתר על כן בעשותם את עבודתם נאמנה אין סיכוי כלשהו להישנות מעשים כנ"ל על ידם בהעדר זיקה כלשהי מצדם למעשים הללו.

דיון

5. שורת פסקי דין דנה בתנאים הנדרשים בחוק למניעת הטרדה מאיימת תשס"ב - 2001 למתן הצו. בין תנאים אלו נקבע כי על המעשים הנטענים כנגד המשיב לעלות כדי הטרדה בכלל וככזו המתלווה לה איום בין במפורש ובין במשתמע בפרט. ובלשונו של סעיף 2 לחוק נאמר:

" הטרדה מאיימת היא הטרדתו של אדם בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגע בשלוות חייו, בפרטיותו, או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו." לאור לשון הסעיף, הוספה בפסיקה דרישה נוספת לכך שההטרדה תהא נשנית ויש בה חשש לפגיעה עתידית לפגיעה בשלוות חייו של המבקש ובפרטיותו. בפועל תכליתה של הוראת החוק היא למניעה עתידית של פגיעה כנ"ל. [ראו רע"א 6861/22 טמיר נ ד"ר פרייס (31.10.22)]

6. לאחר ששמעתי את עדויות הצדדים, ונתתי דעתי לנתונים העובדתיים שהוכחו ע"י המבקש, נראה כי הסכסוך בין הצדדים גלש מעבר למעורבות המקצועית הנדרשת בין עורכי דין להליך המשפטי המתנהל מול חברת החשמל. אני נותנת אמון בתחושות המבקש ובאת כוחו של התעניינות יתר מצד המשיבים בפרטיו האישיים של המבקש, שיכולה הייתה ליצור אצלו רושם של הפעלת לחץ משני.

יוער כי לטענת המשיבים לא פעלו לבצע בירורים אודותיו במאגרים פתוחים לציבור ולדעתם אין בכך ממילא עבירה כלשהי. המשיב 2 הודה כי עובדי חברת החשמל נשלחו לביתו של המבקש על מנת לבדוק את ההיבט הבטיחותי של חיבור החשמל בבית.

מכאן שהיה יסוד לכאורה לתחושותיו הסובייקטיביות של המבקש, כמתואר.

ברם, לא שוכנעתי כי במעשים שתוארו על ידו והמיוחסים למשיבים היה משום בסיס להקים עילה על פי חוק למניעת הטרדה מאיימת כנגדם.

ככל שיש במעשים המפורטים משום הטרדה, ומסופקני, לא מצאתי כי התלווה לה איום או הישנות עתידית וצפויה. יתר על כן אין ולא הוכח כי למעשים הנ"ל נלווה איום ובעניין זה לא הוכח כי המסרונים, הכוללים התנסחות בווטא מאד שאינה הולמת התנסחות המקובלת בין עורכי דין, נשלחו ממכשיר נייד השייך למשיבים.

להתרשמותי, פעילות המבקשים חוסה במסגרת גזרת תפקידים וראוי לה שתישאר בגבולות גזרה זו ללא חריגה ממנה. 7. לאור כל האמור הבקשה נדחית.

אינני עושה צו להוצאות בנסיבות.

המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ז אב תשפ"ה, 21 אוגוסט 2025, בהעדר הצדדים.